

Activitats de les dones en aquests últims quinze dies

Primera conferència nacional de les dones del Partit Socialista Unificat

A mesura que el poble va conquistant les seves llibertats, la intervenció de la dona en tots els aspectes de la vida comença a manifestar-se. Políticament i sindicalment l'actuació de la dona és un fet que hauria d'eixamplar-se cada dia més.

Una Conferència Nacional de Dones ha tingut efecte per primera vegada a Barcelona. En aquesta conferència l'únic tema que s'ha tractat ha estat «Els deures de totes les dones de cara a la guerra».

D'arreu de Catalunya han acudit les dones: treballadores manuals, intel·lectuals, camperoles, obreres de fàbriques, totes varen assistir-hi amb mostres de gran interès i cadascuna va donar orientacions i suggeriments per a què el treball de la dona s'intensifiqués en tots els aspectes per tal d'arribar a reemplaçar els homes en els llocs de treball i així permetre l'ur mobil·lització sense que la producció se'n ressentís i sobretot per a arribar a intensificar la producció de material de guerra. En aquestes poques ratlles ens és impossible donar una ressenya exacta de tot el que en aquella conferència es va discutir.

Després de designada la presidència d'honor i efectiva de la conferència, la companya Gabina Viana va fer el discurs d'obertura.

Tres companys de la direcció del P. S. U., Ardiaca, Vidiella i Colomer, varen intervenir en el curs de la conferència, promettent l'ajut de llur partit.

Entre les intervencions més destacades, hem de citar:

La de la companya Elisa Uriz, que en nom del sindicat de la F. E. T. E., va tractar dels problemes d'educació. Va parlar també de Lina Odena, que ella havia conegut íntimament, i dels esforços personals fets per aquesta companya per tal d'arribar a tenir una instrucció; fou així com Lina Odena va poder ésser la militant i dirigent destacada que tots coneixíem.

Maria Ricart parlà dels problemes de les obreres a Barcelona; va insistir molt en la necessitat de crear més cursos d'infermeres i de recolzar el moviment «Ajut Infantil», que tants serveis està prestant i que ha recollit milers de nens refugiats. «Es necessari —va dir— que totes les

dones s'uneixin en un front ampli, que ens permeti arribar en breu temps a aconseguir resultats positius.»

Teresa Motilla, camperola, va exposar els problemes del camp i va dir-nos amb paraules senzilles les aspiracions de la pagesia catalana.

La companya Pilar Vitales, de la caserna Vorochilov, explicà l'abnegació de les seves companyes que en la caserna atenen les necessitats dels soldats del poble com a veritables germans de classe, i ens parlà d'una clínica que obriran per a ells així com també d'una guarderia per als fills dels que van al front.

Una pescadora de Sant Carles de la Ràpita, la companya Angelina Sans i Palarm, va intervenir en termes tan senzills com emotius. Elles, les dones dels pescadors, ja han après de pescar, ja surten a la mar; llurs companys podran anarse'n tranquils al front, car les dones heroiques de la Ràpita aniran a la mar; als malalts no els faltará peix; llurs fillats no es moriran de gana. Aquesta dona, que ens va fer venir les llàgrimes als ulls, amb un gest ple de generositat, va treure's les seves arracades, única joia que posseïa, i les va donar perquè el seu gest fos seguit per altres i que totes aquestes joies fossin convertides en allò que més es necessita per a guanyar la guerra: armes per a combatre l'invasor.

Tot seguit, les companyes Palmira Pijoan i Carme Brufau, de Lleida, varen lliurar dos magnífics anells, joies comprades amb els estalvis de llurs companys.

La companya Imbert, en una eloqüent intervenció, va parlar de les nostres companyes del front, de llurs sacrificis, de llur coratge.

La companya Pàmies ens va fer sentir la veu de les joventuts, que han estat les més sacrificades abans del 19 de juliol i que avui són les que més màrtirs i herois han donat. La lluita d'avui és, més que res, la lluita per un esdevenidor millor. Les joventuts de demà seran felices en la mesura que les d'avui sàpiguen sacrificar-se.

La delegada de Síria, obrera del ram tèxtil, en representació de les dones dels minaires i de les treballadores de la indústria tèxtil de la seva encontrada, va parlar dels esforços que amb pocs mitjans havien realitzat. Esperen que els sindicats ajudaran a convertir moltes fàbriques en indústries de guerra.

La companya Mercader ens parlà de la necessitat de crear una veritable moral de guerra a la reraguarda. «Es al carrer —va dir— on la dona antifeixista ha d'esmerçar una gran part de les seves activitats. El moment que passem és greu i els abusos s'han d'acabar; amb el nostre exemple i explicant els sacrificis que el nostre companys fan al front, guanyarem les dones i els farem comprendre que la nostra missió, ara, és d'austeritat, amb l'únic fi de guanyar la guerra.»

La companya Carme Garcia, comissària de sanitat de guerra al front de Torralba, encoratjà les dones perquè es capacitessin per a anar a prestar llurs serveis als ferits. Va fer lliurament de cin centes pessetes al Socors Roig Internacional, en nom de les dones dels pobles conquistats per nosaltres als feixistes d'Aragó.

Una nena del Poble Sec, en nom dels pioners, va saludar la conferència i recità uns versos a la memòria de Lina Odena.

La companya Marty va fer una crida a les dones perquè fossin més vigilants i que no es deixessin anar en parlar perquè a la reraguarda hi ha espies, que poden fer mal a la nostra causa.

La companya Pérez Enciso parlà de la necessitat de crear escoles ràpidament per a la readaptació de la dona al treball de l'home.

La delegada de Sant Feliu de Guíxols ens va dir que a la seva comarca les dones ja havien fet l'«Aliança Nacional de les Dones Antifeixistes», exemple que ens hem de donar pressa a seguir.

Es impossible fer la ressenya de totes les intervencions. La companya Julià parlà de la necessitat de l'aliança nacional de les dones antifeixistes, i, per últim, la companya Mercader va cloure la conferència fent-ne el resum.

Les conclusions de la conferència van ésser:

- 1.a Crear una «Aliança Nacional de Dones Antifeixistes».
- 2.a Estimular la mobil·lització femenina a la reraguarda.
- 3.a Establir una moral de guerra a la reraguarda.
- 4.a Capacitació de la dona mitjançant escoles d'aprenentatge per tal de suplir l'home en indústries i tallers.
- 5.a Ajut incondicional a l'heroic poble de Madrid.

Saludem l'aparició de «Mujeres Libres», periòdic de les dones de la F. A. I., a la direcció del qual no solament desitgem el millor èxit, sinó la més escrupulosa responsabilitat en el plantejament i solució dels problemes de la guerra i de la unitat antifeixista.